

ANALIZA BILANSA

Dodatak „Narodnom Blagostanju“

BROJ 41

BEOGRAD, 10. OKTOBAR 1936.

GODINA VIII

Sadržaj:

Јадранска пловидба д. д., Сушак
 Hercegovska banka a. d., Hercegnovi
 Континентално баукситно рудокопно и индустријско д. д. у Загребу

ЈАДРАНСКА ПЛОВИДБА Д. Д., СУШАК

Код нас се туризам све више развија и на путу је да постане једна од најактивнијих грана наше привреде, нарочито на Приморју. Поред лепота наше обале, туристе привлачи тамо и удобност путовања на нашим паробродима. Нашој обалној пловидви мора се то признати. То јој се признаје и на страни. Пловни парк је добро опремљен и одржава се у савршеном реду, тако да задовољава све потребе туристичке публике. Наша паробродарска друштва су одавна увидела, да није довољно повезати купалишна и туристичка места мрежом редовних пруга, него да се путницима мора пружити и савремени конфор на броду, јер брод је први хотел у који они обично наиђу, а паробродарско друштво је њихов први угоститељ.

Поред већег броја мањих јединица, које саобраћају на краћим релацијама, ми имамо већ и знатан број великих, лепих и удобних лађа, које претстављају понос наших паробродарских друштава. То су прави пливајући хотели, најмодерније уређени и снабдевени свиме што је потребно за савремени конфор, угодан боравак и разоду путника. Поред необично укусно уређених туристичких лађа „Краљица Марија“ и „Принцеза Олга“, које припадају Југославенском Лојду, као и бродова „Краљ Александар I“ и „Куманово“, који припадају Дубровачкој пловидби, истиче се и неколико првокласних путничких пароброда, који су својина Јадранске пловидбе, као „Престолонаследник Петар“, „Југославија“, „Карађорђе“, „Љубљана“, „Загреб“ итд.

Иначе, „Јадранска пловидба“ има доминантан положај у нашој обалној пловидби, па је огроман и њен значај за развитак туризма на нашем Приморју, јер се интензивни промет странаца на нашим обалама претежним делом врши њеним паробродима. Ситуација Јадранске пловидбе битно се разликује од оне осталих наших водећих паробродарских друштава. Док је код Југославенског Лојда и Дубровачке пловидбе слободна пловидба још увек важнија од обалне, код „Јадранске пловидбе“ тежиште рада лежи у обалној пловидби. Осим пловидбе уз наше обале друштво подржава и редовне пруге с Италијом, Албанијом и Грчком.

Јадранска пловидба је прошле године са 53 пароброда и 3 моторна брода одржавала поштански, путнички и теретни саобраћај на 52 разне пруге. Друштвени бродови су пристајали у 207 домаћих и 42 страна пристаништа, и превезли су у току године преко 1 милион 300 хиљада путника и око 200 хиљада тона робе. Треба нагласити да су прошле године одржаване свакодневне брзе пруге из Сушака за Далмацију, што је наишло на одобравање у земљи и у иностранству. Туристичка пруга за Пиреј одржавана је петнаестодневно. Локална служба

обављана је као и раније. У том погледу није било готово никаквих знатнијих промена. Саобраћај поред наше обале дао је задовољавајући резултат. Иностране пруге с Италијом, Албанијом и Грчком претрпеле су губитке због царинске борбе између Чехословачке и Грчке, због строгих девизних прописа и због извођења санкција према Италији.

Коначни резултат пословања ипак задовољава, тако да се с обзиром на постигнуту чисту добит 1935 може убројати међу релативно боље године. Јадранска пловидба има то да захвали најригорознијој штедњи, као и енергичном тражењу нових извора прихода и настојању да се постојећи извори појачају. Без поменутих мера успех пословања био би доста неповољнији него у претходној години, јер је знатно опао број туриста из Аустрије и Немачке. А за наше приморје ти су туристи били готово најбољи гости: прво што су били многобројни, а друго што су просечно боље ситуирани од просечног госта из других држава, које у већој мери учествују у нашем туристичком промету.

Биланси Јадранске пловидбе за четири последње године овако изгледају:

Рачун изравнања

Актива	1932	1933	1934	1935
	у хиљадама динара		златних обичних	
Бродови	16.526	16.046	103.590	104.210
Непокретности	247	247	1.500	1.500
Инвентар и покрет.	—	—	—	735
Роба	167	177	2.284	2.886
Благајна	—	—	382	548
Ефекти	183	182	1.842	1.778
Дужници	2.391	3.741	43.254	49.602
Губитак	992	1.116	—	—
Пасива				
Главница	12.000	12.000	72.000	72.000
Резервни фонд	37	38	21	281
Фонд амортизације	4.700	5.226	36.838	41.209
Фонд осигурања	1.586	1.758	20.835	22.263
Фонд за обнову бродовља	—	—	—	374
Неисплаћена дивиденда	—	—	—	288
Повериоци	2.098	2.408	17.253	20.010
Прелазне позиције	—	—	972	49
Добитак	—	—	4.933	4.785
Збир биланса	—	—	152.852	161.259

До 1933 друштво је билансирало у златним динарима; у току 1934 златни динари су претворени у обичне. Према томе цифре из два последња биланса гласе на данашње динаре. Збир биланса у 1935 износи 161,26 милиона и већи је за 8,4 милиона него у претходној години. Ако

се најпре задржимо код пасиве, видимо да су порасла како туђа тако и сопствена средства. Повериоци су порасли за 2,75 милиона динара, са 17,25 на 20 милиона. То је у вези са знатним порастом дужника у активи. Фонд амортизације је такође за 4,37 милиона већи. Он је већ достигао 40% од исказане вредности пароброда и износи 41,2 милиона према 36,8 милиона динара у 1934 години. И фонд осигурања је порастао за 1,43 милиона. Он износи 22,26 милиона према 20,83 милиона динара у претходној години. Осим тога се јавио и један нови фонд, и то „за обнову бродовља“ који износи 374 хиљ. динара. Укупна сопствена средства, урачунавши и неподељену добит, износе 141 милион динара, а туђа 20 милиона. Према томе, однос је необично повољан. Да држава није у заостатку с исплатом субвенције, Јадранска пловидба не би уопште морала да се служи туђим средствима. То је најбољи доказ њене огромне финансијске снаге.

Преко 95% обртног капитала отпада на бродове и дужнике. Дужници износе 49,6 милиона. Од тога су разни дужници 6,2 милиона, а доспела и неисплаћена субвенција 43,4 милиона. Због заостатка исплате субвенције друштво је осећало оскудицу у новчаним средствима, због чега није било у могућности да гради ниједан нови брод. Иначе, постојећи бродови су прошле године, као и увек раније, редовно поправљани, а за локални саобраћај купљени су моторни бродови „Вила“ и „Лабуд“. Осим тога, пароброди „Карађорђе“ и „Љубљана“ су потпуно реконструисани и обновљени, тако да сада одговарају свим модерним захтевима комфора за путнике. Бродови „Јасон“ и „Шибеник“ су искључени из друштвене флоте и распремљени. Вредност целе флоте је исказана са 104 милиона динара, за пола милиона више него у 1934 години. Ако се од тога одузме фонд амортизације од 41,2 милиона и фонд осигурања од 22,2 милиона, види се да права вредност бродовља није исказана са више од 41 милион динара. А она је стварно знатно већа, јер ту има и неколико нових објеката који сами толико вреде.

Код осталих позиција у активи није било знатнијих промена.

Рачун губитка и добитка

Расходи	1932	1933	1934	1935
	у хиљадама динара			
	златних		обичних	
Пренос губитка	685	992	—	—
Одржавање и преправка бродовља	905	782	12.468	12.523
Управни трошкови	394	397	4.702	5.155
Камата	105	110	1.328	297
Амортизација	603	677	4.560	4.581
Курсна разлика	190	6	—	—
Дубиозе	20	—	—	—
Додатак	—	—	4.933	4.785
Приходи				
Пренос добити	—	—	—	370
Пословање пруга	1.911	1.848	27.750	26.376
Курсна разлика	—	—	240	595
Губитак	992	1.116	—	—
Збир прих. или расхода	2.903	2.964	27.990	27.341

Приход пословања у 1935 био је 26,37 милиона односно за 1,38 милиона динара мањи него у претходној години. Чисти добитак је ипак само за 148 хиљада динара мањи, у првом реду због смањења расхода на камате, са 1,33 милиона у 1934 на 297 хиљада у 1935. Иначе, за одржавање и поправке бродова издато је 12,5 милиона, готово једнако као и у 1934. Управни трошкови са 5,15

милиона били су за 450 хиљада већи него у претходној години. Амортизација износи 4,58 милиона према 4,56 милиона у 1934.

Чисти добитак износи 4 милиона 415 хиљада, а са преносом из 1934 године — 4 милиона 785 хиљада. Од тога је употребљено за 5% дивиденду 3,6 милиона, за тантијему 434 хиљаде, за резервни фонд 210 хиљада, за фонд обнове бродовља 221 хиљада, а остатак од 320 хиљада преноси се на нови рачун.

У Управном одбору Јадранске пловидбе су г. г.: д-р Едо Гргић, претседник; Светислав Милосављевић и Божо Банац, потпретседници; Максо Антић, д-р Александар Горуп, Стеван Карамата, Марко Лучић-Роки, Љубомир Мирковић, д-р Бранко Пливерић, д-р Стјепан Посиловић, Анте Рисмондо, д-р Јосип Смодлака, д-р Светислав Шумановић, Анте Шврљуга, Божидар Шврљуга и Стеван Тубић, чланови. Чланови дирекције су г. г.: Анте Рисмондо, Богдан Дурбешић, Богомир Гркинић и д-р Божидар Смодлака. У надзорном одбору налазе се г. г.: Милан Гремер, д-р Нико Бонетић, инж. Петар Брандановић, д-р Максо Дујмовић, Стјепан Ковачевић, д-р Винко Микуличић, Ђуро Милош, Звонимир Рихтман и д-р Петар Рисмондо.

HERCEGNOVSKA BANKA A. D., HERCEGNOVI

Hercegovska banka u Hercegovom osnovana je tačno pre 15 godina, naime 1921 godine sa glavnicom od 600 hiljada dinara. Zavod je čisto domaći i potpuno nezavisan. Njegova prethodnica bila je Srpska Kreditna Zadruga, koja je osnovana još 1905 godine. Usled naglog razvitka bankarskih poslova u krajevima, u kojima je Srpska kreditna za druga delovala, rešeno je odmah posle rata da ona izvrši tihu likvidaciju i da prepusti rad novoosnovanoj Hercegovskoj banci. Ovoj poslednjoj je za vrlo kratko vreme pošlo za rukom da se sjajno afirmira i da znatno proširi krug svojih poslovnih prijatelja. U vezi s tim glavnica je već 1922 godine povišena na 1,2 miliona dinara, a podeljena je na 12 hiljada akcija od po 100 dinara.

Poznato je da su se naši novčani zavodi na jugu Dalmacije i u Crnoj Gori u godinama bankarske krize morali boriti s neobičnim teškoćama, koje su bile čak i veće nego u drugim krajevima naše zemlje. Njihova delatnost je usko povezana sa opštim privrednim stanjem seljaka u tim krajevima. Za seljake iz područja Hercegovske banke predstavljaju životno pitanje rod maslina i cene ulja. Međutim, ove su, kao i cene svih ostalih biljnih proizvoda, znatno opale, usled čega je osetno smanjena i mogućnost tamošnjih seljaka da vraćaju dugove.

Blagodareći tome, što se njome uvek neobično oprezno upravljalo, Hercegovska banka je ipak sjajno izdržala tešku borbu, čime je dala dokaza o opravdanosti svog postojanja. I u najtežim momentima bankarske krize ona je, oslanjajući se gotovo isključivo samo na sopstvenu snagu, u punoj meri odgovarala svima zahtevima svojih ulagača. Što je redak slučaj, naročito za male i srednje provincijske banke, ona je i u godinama krize davala nove kredite, tako da se može reći da joj je rad u tome pogledu tekao skoro normalno. To je bilo od ogromne koristi po tamošnje krajeve. Inače, treba priznati, da su i tamošnji seljaci, iako siromašni, uglavnom dosta dobro odgovarali svojim obavezama, bez obzira na zakonsku zaštitu. Inače, kod Hercegovske banke nije bilo ni prekomernog podizanja uloga, jer ona uživa na svome području najveće poverenje.

Glavne bilansne pozicije Hercegovske banke za četiri poslednje godine ovako izgledaju:

Račun izravnanja

Aktiva	1932	1933	1934	1935
	u hiljadama dinara			
Gotovina	257	774	331	134
Potraž. kod novč. zavoda	717	720	1.229	1.058
Hartije od vrednosti	644	559	551	505
Menice	3.104	2.779	2.665	2.366
Dužnici po tek. rač.	7.317	4.177	2.966	3.137
Hipotekarni zajmovi	1.950	3.304	4.188	3.907
Utružena potraživanja	168	496	572	623
Nepokretnosti	210	210	503	503
Nameštaj	42	42	38	44
Pasiva				
Glavnica	1.200	1.200	1.200	1.200
Rezervni fondovi	518	549	549	622
Ulozi	10.889	10.064	9.917	10.225
Ulozi na tek. rač.	853	1.035	1.151	—
Poverioci	217	—	—	13
Reeskont	450	—	—	—
Razna pasiva	177	—	126	122
Ostave itd.	6.494	—	—	—
Čisti dobitak	106	75	98	95
Zbir bilansa	20.904	13.063	13.044	12.277
Obrtni kapital	14.410	13.063	13.044	12.277

Račun gubitka i dobitka

Rashodi				
Kamata	735	546	531	430
Troškovi	211	219	218	196
Porezi	127	101	87	50
Otpisi	12	214	14	59
Kurs. razlike efekata	133	—	—	—
Dobitak	106	75	98	95
Prihodi				
Kamata	1.269	1.093	847	719
Nepokretnosti	12	10	30	31
Provizije	27	20	10	10
Kursna razl. efekata	—	—	59	49
Prenos dobitka	17	—	3	21
Zbir prihoda ili rashoda	1.325	1.156	949	830
Dividenda	8%	6%	6%	6%

Glavnica je ostala nepromenjena sa 1,2 miliona dinara. Rezervni fondovi krajem 1935 iznose 622 hiljade prema 549 hiljada u 1934. Razlika potiče otuda što je iz dobitka na kursnoj razlici hartija od vrednosti obrazovan posebni rezervni fond koji iznosi 72 hiljade dinara. Inače, redovni rezervni fond iznosi 549 hiljada, jednako kao i u toku dve prethodne godine.

Treba naglasiti da je Banka već u toku 1933 dobrovoljno isplatila sve svoje poverioce i ceo reeskontni kredit, tako da se ove pozicije u bilansima za poslednje tri godine više i ne javljaju. Krajem 1930 ulozili su bili 14,15 miliona dinara; u 1935 oni iznose 10,22 miliona. Odliv u 1931 i 1932 godini, koje su bile najteže, iznosio je samo 2,4 miliona odnosno 17% od iznosa uloga u 1930 godini. U 1933 i 1934 novog odliva uloga više nije ni bilo. Međutim, u toku 1935 ulozili su opet smanjeni za oko 840 hiljada dinara. To nema nikakve veze s poverenjem ulagača u Hercegovanjsku banku, već je uglavnom izazvano maksimiranjem kamatnih stopa. Ulozi su se podizali za podizanje nepokretnosti i za ulaganje u druge

poslove, koji obezbeđuju bolje ukamaćenje od onog koje Banka na osnovu zakonskih odredaba može da odobri.

U aktivni se primećuje da menični portfelj postepeno opada. Krajem 1935 on ne dostiže ni 2,4 miliona, dok je u 1930 iznosio 3,7 miliona dinara. Dužnici po tekućem računu takode su svake godine sve manji. U 1935 oni iznose 3,13 miliona prema 7,69 miliona u 1930 godini. Jedino su hipotekarni zajmovi u porastu. Krajem prošle godine oni su bili 3,9 miliona prema 1,8 miliona krajem 1930. To ipak ne znači da je Banka poslednjih godina odobravalala nove dugoročne kredite. Porast potiče otuda, što su izvesni neobezbeđeni zajmovi po tekućim računima pretvoreni u hipotekarne. Utružena potraživanja bilansirana su zasebno. Krajem 1935 ona iznose 623 hiljade prema 572 hiljade u prethodnoj i samo 63 hiljade u 1930 godini. Gotovina i potraživanja kod novčanih zavoda poslednjih godina stalno su se kretala oko 1,2 do 1,5 miliona. U toku 1934 nabavljene su nove nepokretnosti, tako da je odnosna pozicija porasla sa 210 hiljada u 1933 na 503 hiljade u 1934.

Postepeno smanjivanje bruto prihoda, od kojih su najvažniji prihodi od kamata, bilo je neizbežno, delom zbog smanjenja aktive, a delom zbog opadanja kamatne stope. Kod rashoda imamo takode manje kamate, dok su administrativni troškovi ostali uglavnom nepromenjeni. Pošto je rigorozno otpisano sve ono što je iole sumnjivo, ostao je i u 1935 godini čisti dobitak iz koga je banka mogla da isplati dividendu od 6%, jednako kao i u toku dve prethodne godine. U 1932 dividenda je iznosila 8%, a ranijih godina po 12% godišnje. S obzirom na današnje teške prilike, rezultat potpuno zadovoljava.

КОНТИНЕНТАЛНО БАУКСИТНО РУДОКОПНО И ИНДУСТРИЈСКО Д. Д. У ЗАГРЕБУ

Према подацима Народне банке о рударској производњи у нашој земљи, наша продукција бауксита износила је последњих година:

Године	тона	Пораст у односу на претходну год
1929	103.366	—
1930	94.700	(— 8,4%)
1931	64.842	(—31,5%)
1932	67.086	3,5%
1933	80.855	20,5%
1934	84.828	4,8%
1935	190.057	124,1%
1936 прво полгође	104.681	128,6%

До 1931 продукција је била у знатном опадању. Већ у 1932 имали смо опет извесан пораст (3,5%). У 1933 у односу на претходну годину пораст је износио 20,5%. У 1934 имали смо такође један мали пораст (за 4,8%), али још није била достигнута продукција из 1929 године. Међутим, продукција у 1935 била је већ за 84% већа него у 1929, која је била најбоља и за 124% већа него у 1934. Као што се види, пораст продукције у току прошле године је био огроман, а изгледа да ће у току 1936 године бити још знатнији. Наиме, продукција бауксита у првом полгођу 1936 је за 128,6% већа него у истом раздобљу 1935 године. Са много вероватноће се може тврдити да ће продукција у 1936 бити за око 4 пута већа него у 1931 или 1932 години.

Ови подаци нам јасно показују да се од прошле године и наша индустрија бауксита мора налазити у фази полета. Овај полет изазвала су два узрока. Пре свега, светска тражња за баукситом и алуминијумом који се из њег добија, све је већа. Наоружање у свету је у пуном току. Сви се спремају, да их евентуално ратни заплети не

би нашли неприправне. Фабрике авиона и другог убојног оружја раде пуном паром и требају много алуминијума. Полет наше индустрије бауксита изазван је и тиме, што и ми добијамо обимна постројења за прераду бауксита. Тако се у Далмацији код Шибеника диже наша прва фабрика алуминијума.

Разуме се да се у вези с тиме осетно поправила и ситуација „Континенталног баукситног рудокопног и индустријског д. д. у Загребу“, које има богате баукситне руднике у Херцеговини и Далмацији (нарочито код Дрниша). Тешкоће с којима се баукситна индустрија морала борити до краја 1934, као и нови полет дошли су до изражаја и у билансима овог предузећа које је основано почетком 1929 године. Биланси за 1929 и 1930 завршени су само с незнатним добитком. Од 1931 до 1934 Континентално баукситно рудокопно и индустријско д. д. стално је закључивало своје билансе са губитком. У 1935 постигнут је чисти добитак од 380 хиљада динара. То представља 19%-тно умањење друштвене главнице. Ако се од овог износа одузме пренос губитка из ранијих година, за прошлу годину остаје ипак чисти добитак од 324 хиљаде динара. То би омогућило исплату дивиденде од преко 10%. Изгледу су због необично интензивне тражње бауксита и за ову годину врло повољни. С друге стране је скоро сигурно да ће данашње стање још дуже потрајати. Иначе, за ово предузеће је необично повољна и чињеница да се његове наслага бауксита код Дрниша налазе у непосредној близини пројектоване нове фабрике алуминијума.

Биланси Континенталног баукситног д. д. за последње 4 године овако изгледају:

Активна	Рачун изравњања			
	1932	1933	1934	1935
	у хиљадама динара			
Рудар. посед и инвестиц.	4.585	4.559	4.849	7.526
Предкоп	1.161	1.359	1.816	—
Залихе	4.875	4.846	3.810	6.750
Дужници	1.024	1.346	1.792	12.766
Губитак	86	79	56	—
Пасива				
Главница	2.000	2.000	2.000	2.000
Фонд амортизације	924	1.114	1.317	2.021
Резерва за порез	—	—	50	250
Повериоци	8.808	9.077	8.957	22.447
Чисти добитак	—	—	—	324
Збир биланса	11.732	12.191	12.324	27.042

У активи имамо само три позиције: залихе, дужнике и рударски посед и инвестиције. У односу на претходну годину све су знатно повећане. Рударски посед и инвестиције исказане су крајем 1935 са 7,52 милиона према 4,85 милиона у 1934. Пораст износи 2,67 милиона динара. Стварно повећање вредности рударског поседа и инвестиција је само 860 хиљада. Треба, наиме, имати у виду да је до прошле године засебно исказиван и „предкоп“, који је у билансу за 1935 ушао у састав позиције „рударски посед и инвестиције“. То су у ствари такође инвестиције, а представљају радове на новим рудницима. И у 1934 било је нових инвестиција за око 750 хиљада динара, тако да укупно повећање у току последње две године износи око 1,6 милиона динара, односно инвестиције су крајем 1935 за преко 25% веће него крајем 1933. Амортизација у 1935 години износи 700 хиљада динара, док је у току две претходне године износила по 200 хи-

љада динара годишње. У неповољним годинама које су прошле морало се штедити и на амортизацији. Важно је да она није ипак никада сасвим изостала.

Залихе су такође порасле, са 3,81 милиона у 1934 на 6,75 милиона динара у 1935. С обзиром на боље изгледе приступило се је интензивнијем раду.

Ипак, највећи пораст показују дужници, који износе 12,76 милиона према 1,79 милиона у 1934 години. Као што се види, дужници су прошле године уседморостручени; у односу на 1932 они су 12 пута већи, а у односу на 1930 годину чак 24 пута већи. Пораст дужника је такође у вези с интензивнијим радом, а вероватно је да се прошле године морало нешто дуже чекати и на плаћање претходног бауксита.

Како је главница остала непромењена са 2 милиона, а повећање фондова је сразмерно незнатно, морали су у вези са порастом свих позиција у активи знатно порастати и повериоци. Они износе 22,44 милиона према 8,95 милиона у 1934.

Због интензивнијег пословања и знатног пораста поверилаца постао је неповољан и однос између сопствених и туђих средстава (1 према 5 $\frac{1}{2}$). Међутим, у току 1936 и та је незгода уклоњена, пошто је већ у јулу о. г. друштвена главница повећана са 2 на 10 милиона динара. После тога је однос сопствених средстава према туђима по прилици као 1 према 2, а сопствена средства покривају све инвестиције и добар део обртног капитала, што се мора означити као необично повољно.

У управи Континенталног баукситног д. д. налазе се г. г.: д-р Јозеф Хилер, Цирих, д-р Јулијо Моган, Загреб, д-р Нико Љубић, Сплит, Еуген Вида, Будимпешта, Рене Монод, Женева, Паул Голдман, Берлин, Д-р Емер-Тартаља, Београд.

DIE DEUTSCHE VOLKSWIRTSCHAFT

Издавач: проф. Др. ХУНКЕ, Берлин
Главни уредник: dipl. оес. Ханс РУБАН, Берлин

Главни немачки привредни часопис и поборник национал-социјалистичког привредног програма.

Чланци, глосе, белешке и анализе биланса у „Die deutsche Volkswirtschaft“ најтачније обавештавају о привредном животу нове Немачке.

Зато је „Die deutsche Volkswirtschaft“ важан и неопходан часопис за све југословенске економисте и предузетнике, увознике, извознике, индустрију, банке и надлештва која се интересују за немачко-југословенске привредне везе.

„Die deutsche Volkswirtschaft“ ради на сарадњи свих народа Средње Европе и њиховом привредном благостању.

„Die deutsche Volkswirtschaft“ излази 3 пута месечно, чита се у свима немачким привредним круговима, и зато је најбољи орган за оглашавање.

Претплата: RM 5.— тромесечно. Поједина свеска RM 0.60
Добја се у свима књижарама и код издавача

Haude & Spenersche Buchhandlung
Max Paschke

Verlag für Wirtschaftswissenschaft Berlin W 35